

[Socialministeren.]

til 190 for Oktober imod 183 for Juli samme Aar. Da Alders- og Invaliderenterne efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 85 kun underkastes Pristalsregulering een Gang om Aaret, nemlig den 1. April paa Grundlag af Januar-Pristallet, fandt man det nødvendigt at yde Rentenyderne en Kompensation, der dels skulde opveje den allerede stedfundne Prisstigning, dels ogsaa dække den sandsynlige yderligere Prisstigning indtil 1. April 1940.

Den allerede konstaterede Prisstigning, altsaa Stigningen fra 183 for Juli til 190 for Oktober, vilde, saafremt man foretog en øjeblikkelig Regulering af Renterne efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 85, have medført en Forhøjelse af Alders- og Invaliderrenten paa 3 pCt. af Lovens Grundbeløb, men en yderligere Stigning af Pristallet til 191 vilde medføre en Forhøjelse af Renten med endnu een Portion paa 3 pCt. Under Hensyn til den nærliggende Mulighed for en yderligere Prisstigning tog man da som Udgangspunkt for den Kompensation, der skulde ydes, en Forhøjelse af Renten paa to Portioner à 3 pCt. Dette Beløb udgjorde for København gennemsnitlig omtrent 25 Kr. pr. Rentenyder, og dels af praktiske Hensyn, dels fordi det drejede sig om en ganske ekstraordinær Situation, fastsatte man Kompensationen som et Tillæg ens over hele Landet paa 25 Kr. for enlige og 40 Kr. for Ægtepar. Dette midlertidige Tillæg skulde da give Rentenyderne det samme gennemsnitlig for Halvaaret 1. Oktober 1939 til 1. April 1940 som to Portioners Forhøjelse af Renten.

Den nu indtrufne Stigning i Pristallet til 203 Points for Januar 1940 betyder imidlertid, at en øjeblikkelig Regulering af Renten pr. 1. Januar 1940 vilde medføre en Forhøjelse af Renten paa 4 Portioner à 3 pCt. af Lovens Grundbeløb, og selv om man altsaa ved Loven af 18. November 1939 gav Rentenyderne mere, end hvad en øjeblikkelig Regulering efter Pristallet pr. 1. Oktober 1939 vilde have givet dem, følger heraf, at de dog ikke har faaet fuld Dækning for den senere indtrufne Prisstigning, saaledes som denne har manifesteret sig gennem Pristallet for Januar 1940. Hertil kommer de ganske særlige Vanskeligheder, som er indtruffet paa Grund af Brændselssituationen, og som dels har medført højere Priser paa Brændsel, dels et meget stærkt forøget Forbrug heraf.

Jeg har herefter forhandlet med et Underudvalg inden for Udvalget angaaende

Socialreformen om, hvilke Foranstaltninger der paa Grund af disse Forhold bør iværksættes til Fordel for Rentenyderne, og der er under disse Forhandlinger opnaaet Enighed om at supplere det ved Loven af 18. November 1939 givne midlertidige Tillæg med et nyt midlertidigt Tillæg, som skulde udbetales samtidig med Renten for Marts Maaned. Tillægget foreslaas ligesom Tillægget i Henhold til Loven af 18. November 1939 fastsat ens for de tre Kommune grupper, og man foreslaar, at det skal udgøre 12 Kr. for enlige Rentenydere og Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og 18 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente. Tillægget tænkes i øvrigt ydet efter ganske tilsvarende Regler som efter Loven af 18. November 1939. Den foreslaaede Lov vil medføre en Udgift paa i alt 2 367 000 Kr., hvoraf Staten afholder 1 490 000 Kr. og Kommunerne, det vil sige Opholdskommunerne, Refusionsforbundet og den fælleskommunale Udligningsfond, Resten, nemlig i alt 877 000 Kr.

Det nye midlertidige Tillæg skulde, som jeg har nævnt, efter Lovforslaget udbetales ved Renteudbetalingen for Marts, og baade derfor og af Hensyn til de gamle og Invaliderne, som Forslaget drejer sig om, anbefaler jeg Forslaget til meget hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Josiassen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Lovforslaget min fulde Tilslutning, og jeg vil ved samme Lejlighed bringe den højtærede Socialminister en Tak, fordi Lovforslaget er fremsat paa det nuværende Tidspunkt, et Tidspunkt, hvor Naturkræfterne har sat saa voldsomt ind, som vi ikke har kendt det i mange Aar.

Med Hensyn til Udbetalingen er der ikke gjort Forskel paa Købstadkommuner, Københavns Kommune og Landkommuner, idet Beløbene Landet over er ens, hvilket jeg for mit Vedkommende hilser med Tilfredshed. Den højtærede Minister har gjort Rede for den økonomiske Side af Sagen, og jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa dette Spørgsmaal. Men der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er Tanken, at Tillægget skal ydes efter Regler ganske svarende til Reglerne i Loven af 18. November 1939. Ifølge denne Lov kunde Kommunerne imidlertid foretage Udbetalingen i to Rater, henholdsvis 1. December og 1. Februar. Nu fremgik det af Ministerens Udtalelser, at Beløbet skal udbetales 1. Marts, og jeg gaar ud fra, da Beløbet er noget mindre, end det var i